

maa kaldes uretfærdig. Det forekommer mig; at Formueskatten i nogen Grad i alt Fald maa dale samtidig med Indkomsterne; det er meningsløst, at en Mand, hvis Indkomst f. Eks. er gaaet ned fra 15 000 Kr. til 5 000 Kr., vedblivende skal svare den samme Formueskat. Fra den nuværende Regering, ved jeg nok, har Kravet om højere Formueskat gentagne Gange været fremme. Jeg vil nu tro indtil videre, at den Vej er spærret. Her er det ikke muligt at komme højere op eller skære dybere, og hvis Finansministeren ikke kan finde nogen anden Vej til at skaffe Statskassen Penge, da er jeg bange for, at han kommer til at gaa hjem med en slunken Pose. Men der er ogsaa andre Veje at gaa. Det, vi trænger til i Øjeblikket, er ikke en ny Tapning af de Formuer, som nu findes i Landet som Driftskapital, for saa at uddele en Del af Formuerne som Tilskud og Understøttelse til Erhvervene. Jeg tror i det hele taget ikke, det lader sig gøre at holde Erhvervene i Gang, hverken i By eller paa Land, ved Tilskud, Laan eller Understøttelser. Den Vej kan maaske benyttes, naar det gælder et enkelt Erhverv, en enkelt Virksomhed, der er kriseram, men naar Talen er om saa godt som alle Landets Erhverv, tror jeg, man maa se at finde andre Udveje, hvis man ikke vil køre uhjælpelig fast. Og her er sikkert kun een Vej at gaa, ogsaa for Regeringen, nemlig at arbejde hen til, at Arbejdsvilkaarene og Afsætningsforholdene ordnes saaledes, at Danmark kan konkurrere med Udlandet, med andre Ord: der maa skabes et Marked for Fabrikation. Hvis det sker — det kommer ikke lige med eet Slag —, men naar det sker, saa vil Arbejdsløsheden efterhaanden forsvinde, og Indkomsterne vil stige, og saa behøves der ingen nye Skattelove. Hvis Regeringen ikke prøver at gaa den Vej, og hvis Rigsdagen ikke ved sit Arbejde vil prøve at vinde frem til en Løsning ad den af mig her paapegede Vej, saa vil, tror jeg, Erhvervene ikke kunne sættes i Gang. Ved Understøttelser, ved Brug af de Reserveformuer, der findes, kan man forlænge Pinen, men ikke afhjælpe Ondet, og naar Tilskud og Understøttelser og alt dette er opbrugt, er Samfundet blot endnu værre stillet end forud. Forbrug af Driftskapital er Vej til Fallit og Fattigdom.

Medens jeg er ved dette Emne om Formuebeskatningen, vil jeg gerne omtale Ejendomsskyldvurderingerne, der jo indgaar som et Led ved Beregningen af

Formuen. Det er altid vanskeligt at komme ned med sin Vurdering, naar man een Gang er kommet op; og der er vel ingen Tvivl om, at saavel i Byerne som paa Landet er Vurderingen til Ejendomsskyld mange Steder for høj, idet der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til de faldende Ejendomspriser, og man kan vel tilføje: de stadig faldende Ejendomspriser. Jeg vil i denne Forbindelse gerne spørge, hvorledes Over-Skyldraadets Instrukser til Skyldraadene og Sognevurderingsmændene har været forud for den sidste Vurdering. Man kan jo nemlig ikke være blind for, at disse Instrukser, der gives fra oven, har den allerstørste Betydning baade for at faa en ensartet og for at faa en retfærdig Skyldvurdering tilvejebragt i samtlige Landets Kommuner. Hvis der ikke bliver sørget for en Nedgang i Skyldvurderingen samtidig med de faldende Konjunkturer, saa vil der jo ske stor Uret, og særlig vil dette være Tilfældet overfor større Ejendomme. Der er faret haardt frem i de senere Aar mod Lensgodserne og Herregaardene — jeg skal ikke komme nærmere ind paa det Spørgsmaal —, men jeg skal holde mig til Spørgsmaalet om Ejendomsskyldvurderingerne, hvorom jeg gerne vil sige et Par Ord i denne Forbindelse. Hvis man ikke ønsker at ødelægge disse nationale Værdier, som de gamle, store Gaarde, gamle Slotte, eller hvad man vil kalde dem, med Omgivelser, er for vort Land, maa der gives Besidderne saadanne Betingelser skattemæssig set, at de ikke blot kan bebo deres Ejendomme, men ogsaa holde dem ved lige. For at underbygge det, jeg her har sagt, vil jeg gerne nævne et Eksempel, som stammer fra den allersneste Tid. Godset Gammel Estrup i Jylland er nylig blevet solgt for 1 Mill. Kr., men Ejendomsskyldvurderingen var 3 Mill. Kr., og efter det sidste Tal blev Skatten beregnet. En nærmere Paavisning af Uretfærdigheden heraf tror jeg er ganske overflødig.

Til Slutning vil jeg gerne sige, at skal dette berettigede Krav, der lyder fra saa godt som hele Befolkningen om Skattenedsættelser, om Nedsættelse af Takster o. s. v., imødekommes, maa der selvsagt jævnsides dermed indføres Besparelser. Paa nogle Omraader har Regeringen fortsat med den i Fjor paabegyndte almindelige Nedskæring af Tilskud, Understøttelser o. l., og hertil finder jeg ikke andet at sige end, at disse Bestræbelser maa paaskønnes, naar de vel at mærke gennemføres ligeligt paa alle Budgetter. Der kunde i øvrigt let paa-